

NÚMERO EXTRAORDINARI

El registre de la jornada diària: nova sentència. No existeix obligació legal de registrar la jornada diària de treball.

El Tribunal Suprem, en sentència de 23 de març, però publicada ahir, ha establert que les empreses no estan obligades a portar un registre de la jornada diària de tota la plantilla per comprovar el compliment de la jornada laboral, i només han de portar el registre d'hores extres que s'haguessin realitzat.

D'aquesta forma, estimant el recurs de Bankia contra la sentència de l'Audiència Nacional de 4 de novembre de 2014, revoca aquesta sentència i malgrat que adverteix que “convendria una reforma legislativa que clarificara la obligació de llevar un registro horario y facilitara al trabajador la prueba de la realización de horas extraordinarias”, considera que “esa obligación no existe por ahora y los Tribunales no pueden suplir al legislador imponiendo a la empresa el establecimiento de un complicado sistema de control horario”.

Ha d'advertir-se que el Tribunal Suprem manté, ja que no va ser impugnada, la part de la sentència de l'Audiència Nacional que va determinar que l'empresa havia de procedir a donar trasllat a la representació legal dels treballadors de la informació sobre les hores extres realitzades en còmput mensual.

La sentència explica que “la falta de llevanza, o incorrecta llevanza del registro, no se tipifica por la norma como infracción de forma evidente y terminante, lo que obliga a una interpretación restrictiva y no extensiva de una norma sancionadora como la contenida en el artículo 7.5 del RDL 5/2000, de 4 de agosto, sobre Infracciones y Sanciones en el Orden Social, norma cuya naturaleza sancionadora impide una interpretación extensiva del art. 35.5 del ET, pues es principio de derecho el de la interpretación restrictiva de las normas limitadoras de derechos y de las sancionadoras. Además, tampoco se tipifica como falta la no llevanza del registro que nos ocupa y no informar a los trabajadores sobre las horas realizadas en jornadas especiales o incumplir

obligaciones meramente formales o documentales constituye, solamente, una falta leve, en los supuestos previstos en el art. 6, números 5 y 6 del Real Decreto Legislativo citado”. Afegeix que la solució donada “no deja indefenso al trabajador a la hora de probar la realización de horas extraordinarias, pues a final de mes la empresa le notificará el número de horas extras realizadas, o su no realización, lo que le permitirá reclamar frente a esa comunicación y a la hora de probar las horas extraordinarias realizadas tendrá a su favor del artículo 217-6 de la LEC, norma que no permite presumir la realización de horas extras cuando no se lleva su registro, pero que juega en contra de quien no lo lleva cuando el trabajador prueba que si las realizó”.

Ha de destacar-se, que la sentència compta amb tres vots particulars discrepants, on 5 dels 13 magistrats de la Sala consideren que s'hauria d'haver confirmat la sentència de l'Audiència Nacional. Caldrà estar atent per veure si el Tribunal Suprem en properes sentències manté el seu criteri i es pot afirmar que la posició majoritària esdevé ja jurisprudència (són necessàries dues sentències). El nombre de vots de la posició majoritària i una elemental exigència de seguretat jurídica ens conviden a pensar que així serà.

La informació continguda en aquest Butlletí constitueix una síntesi que no pot ser aplicada sense un assessorament legal previ.

Quedem a la seva disposició per a qualsevol comentari o aclariment sobre la informació continguda en aquest document a: newsletter@antras.net